

РЕШЕНИЕ

№ 16200

гр. София, 05.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав**, в публично заседание на 06.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **5205** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Р. П. Д. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], подадена чрез адв.К., против Заповед № 989/12.05.2023 г. на Директора на агенция "Митници", с която на жалбоподателката е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и е прекратено служебното ѝ правоотношение с Агенция митници /АМ/ от длъжността Директор на дирекция в специализираната администрация на АМ, дирекция "Митническа дейност и методология" в Централното митническо управление, временно преместена да изпълнява длъжността Началник на сектор "Елементи на облагане, забрани и ограничения", отдел "Митническа дейност" в ТД Митница С..

В жалбата е въведено твърдение за нищожност на оспорената заповед поради липса на материална и темпорална компетентност на издателя ѝ. Жалбоподателката намира заповедта и за незаконосъобразна, като счита, че тя е издадена при съществени нарушения на административно-производствените правила и в нарушение на материалния закон. Твърди, че не е извършила нарушения на служебната дисциплина. Такива не са били надлежно установено в хода на дисциплинарното производство. Подробно описано сочи, че част от вменените деяния като нарушения на служебната дисциплина не представляват нарушения, а друга част не са извършени или е било невъзможно да бъдат извършени. В тази връзка сочи, че не са описани елементите от фактическия състав на вменените нарушения и обстоятелствата, при които са

извършени. Смята, че има противоречия между фактическите и правните основания за издаване на заповедта. В с.з. жалбодателката се представлява от адв.К., който поддържа жалбата на заявените основания, моли за отмяна на административния акт и за присъждане на разноските по делото.

Ответникът – Директорът на агенция „Митници“ се представлява от юк.Дюлгерска, която моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд-София град приема за установено следното от фактическа страна:

Към момента на издаване на процесната заповед Р. П. Д. е заемала длъжността директор на дирекция в специализираната администрация на АМ, дирекция „Митническа дейност и методология“ (М.) в Ц., като със Заповед № 521/24.02.2023 г. е временно преместена да изпълнява длъжността „началник на сектор в Агенция „Митници“, сектор „Елементи на облагане, забрани и ограничения“, отдел „Митническа дейност“, ТД Митница С..

Със Заповед № ЗАМ-201/32-52550/08.02.2023 г. на Директора на АМ, във връзка с прилагането на Закона за контрол по прилагане на ограничителните мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в У. /ЗКПОМОДРДПУ/, е създадена Работна група на ниво Ц., Агенция „Митници“, с ръководител Р. Д. - Директор на дирекция М., която да отговаря за управлението на квотите за обем на износа, регламентирани в чл.3м, § 7, ал.4 и посочени в приложение XXXII от Регламент на Съвета (ЕС) № 833/2014. Определени са правила за ползването на количествата квоти за обем на износа. За целите на управление на количествата по квотите са създадени два регистъра. Контрол по изпълнението на заповедта е възложен на П. П. - Заместник-директор на АМ, и на Л. К. - Заместник-директор на АМ. Указано е заповедта да се сведе до знанието на посочените в нея лица, дирекция „Административно обслужване и комуникация“ (АОК) и териториалните директори, за изпълнение, както и да се качи на интернет страницата на Агенция „Митници“.

Със Заповед № ЗАМ-329/32-71433/22.02.2023 г. на Директора на АМ е разпоредено извършване на извънпланова проверка от Инспектората в АМ по отношение изпълнението на Заповед № ЗАМ-201/08.02.2023 г. във връзка с управлението на квотите за обем на износа, регламентирани в чл.3м, § 7, ал.4 от Регламент на Съвета (ЕС) № 833/2014 от 31 юли 2014 г. относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в У., посочени в приложение XXXII от същия, във връзка с подадено заявление рег.№ 32-55927/10.02.2023 г. от „ЛУКОЙЛ Нефтохим Бургас“ АД.

В изпълнение на заповедта е представен доклад рег.№ 32-132638/05.04.2023 г. (л.297), съдържащ данни за извършено дисциплинарно нарушение и предложение за образуване на дисциплинарно производство срещу Р. Д..

По повод докладна записка от Директора на дирекция „Информационни системи и аналитична дейност“ (ИСАД) в Ц. рег.№ 32-104904/17.03.2023 г., изготвена във връзка с изпълнение на дейностите по т.5.5. от документ „Политика за информационна сигурност“ (Политиката), утвърден със Заповед № ЗАМ-2293/32-446744/21.12.2022 г. на Директора на АМ, с данни относно установени нарушения на точки 4.1. и 9.8. от „Вътрешни правила за мрежова и информационна сигурност при използването на информационни активи на АМ, утвърдени със Заповед №

ЗАМ-810/32-194581/18.06.2021 г. на Директора на АМ и в изпълнение на резолюция от 22.03.2023 г. на Директора на АМ върху докладната записка, е извършена проверка по компетентност от Инспектората в АМ. Изготвен е доклад рег.№ 32-148602/19.04.2023 г. и материалите, приложени към тях, съдържащ данни за дисциплинарни пропуски. Извършена е проверка от дирекция ИСАД в периода 06.03.2023 г. - 16.03.2023 г. за начина на използване на ИТ активи на АМ, като е проверена изходящата кореспонденция по електронна поща на 42-ма служители на дирекция М. в Ц.. Резултатите от проверката са обективирани в Приложение №1 към докладна записка рег.№ 32-104904/17.03.2023 г. Установено е, че в нарушение на посочените по-горе разпоредби служители са използвали информационни системи и ИТ активи на АМ не само във връзка с дейността, осъществявана от агенцията, респ. от дирекция М. и/или при наличие на забрана са използвали публична електронна поща за служебни цели, включително за съхраняване на информация, собственост на АМ:

Със Заповед № ЗАМ-691/31-148741/19.04.2023 г. е наредено да се образува дисциплинарно дело срещу Р. П. Д. за извършените от нея дисциплинарни нарушения по чл.89, ал.2, т.1 и т.5 ЗДСл във вр.с доклади от 05.04.2023 г. и от 19.04.2023 г.

Със Заповед № ЗАМ-881/32-162153/18.05.2022 г. (л.291), изменена със Заповед № ЗАМ-83/32-24481/19.01.2023 г. (л.293) е назначен поименно дисциплинарен съвет. Със Заповед № ЗАМ-700131-150477/20.04.2023 г. (л.289) е заменен член на ДС. ДС е провел заседание на 21.04.2023 г., видно от протокол (л.264), приел е, че Д. е извършила дисциплинарни нарушения и е предложил да бъде наложено дисциплинарно наказание по чл.90, ал.1, т.5 ЗДСл. С докладна записка рег.№ 32-152259/21.04.2023 г. е представен протоколът от проведеното заседание. Видно от положения подпис с дата и отбелязване „Запознат“, Директорът на АМ се е запознал на 24.04.2023 г. с материалите по дисциплинарното дело.

С писмо рег.№ 32-154429/24.04.2023 г. Р. П. Д. е поканена за запознаване с материалите по преписки рег.№ 32-132638/05.04.2023 г. и рег.№ 32-148602/19.04.2023 г. и с докладна записка рег.№ 32-152259/21.04.2023 г., с приложен към нея протокол от заседанието на ДС в АМ, съдържащ и становище на съвета по дисциплинарно дело № 6/2023 г., както и да бъде изслушана от дисциплинарно наказващия орган и да даде писмени обяснения. На 26.04.2023 г. Р. П. Д. се е запознала с материалите по дисциплинарното дело, което е удостоверено от служителя, чрез собственоръчно вписан текст, подпис и дата.

На 26.04.2023 г. е проведено изслушване на Р. П. Д., удостоверено с Протокол № П-58/32-158398. На 27.04.2023 г. Р. П. Д. е представила писмени обяснения по смисъла на чл.93, ал.1 ЗДСл, рег. № 32-160470/27.04.2023 г.

Издадена е обжалваната заповед, в която е прието, че Р. П. Д. е извършила дисциплинарни нарушения по чл.89, ал.1, т.1, 2 и 5 ЗДСл. Като такива са посочени:

1. В периода от 10.02.2023 г., когато е получила на служебната си електронна поща заявление за ползване на квота от „Лукойл Нефтохим Бургас“ АД, до 14.02.2023 г., когато е получила чрез АИДА идентично заявление рег.№ 32-55927/10.02.2023 г., не е предприела никакви действия за уведомяване на директора на АМ и/или заместник-директор на АМ за постъпилото на 10.02.2023 г. при нея заявление за ползване на квота, за завеждане на полученото заявление за ползване на квота в АИДА, или за откриване на регистрираното в АИДА заявление за ползване на квота, отчитайки факта, че имейлът е адресиран и до официалния електронен адрес на АМ

[електронна поща], както и за свикване на Работната група по неговото разглеждане, с което е пропуснат определеният в т.3.5. от Заповед № ЗАМ-201/08.02.2023 г. тридневен срок за произнасяне от Работната група, който започва да тече от момента на приемането му. Прието е, че служителката не е изпълнила служебните си задължения като ръководител на Работната група, създадена със Заповед № ЗАМ-201/08.02.2023 г. на Директора на агенция „Митници“, както и разпоредбите на чл.7, ал.2 и ал.1 КПСДА, приет с ПМС № 57 от 02.04.2020 г. „Служителите уведомяват непосредствения си ръководител или органа на власт относно обстоятелства, които са им станали известни при изпълнението на служебните им задължения и които са от значение за изпълнението на целите на администрацията или за опазването на авторитета на институцията; Служителите в държавната администрация представят пред непосредствения си ръководител или органа на власт открито и честно проблемите, които възникват в процеса на работа.“, както и чл.9, ал.1 от Правилата за вътрешния оборот на електронни документи и документи на хартиен носител в АМ, утвърдени със Заповед № ЗАМ-506/14.03.2022 г. на Директора на агенция „Митници“.

Прието е, че с деянието си Р. Д. е допуснала нарушение на служебните задължения по чл.21, ал.2 ЗДСл, задачи, възложени с вътрешно административен акт от непосредствен или висшестоящ ръководител) и т.V.37 (Познава и спазва Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация и Кодекса за поведение на митническия служител“ от длъжностната характеристика за длъжността „директор на дирекция в специализираната администрация на АМ, дирекция „Митническа дейност и методология“, връчена ѝ на 15.09.2022 г., чл.24, ал.1 и чл.28 КПСДА. Това деяние съставлява дисциплинарно нарушение по чл.89, ал.2, т.1 и т.5 ЗДСл.

2. В периода от 01.12.2022 г. до 05.03.2023 г. не е организираща работата на дирекция М., по начин служителите от дирекцията да изпълняват възложените им задачи в рамките на установеното работно време или извън него, за което имат право на допълнителен платен годишен отпуск в размер до 12 дни, съгласно чл.50, ал.2 ЗДСл, без да изпращат служебна информация от служебните си електронни пощи на личните си публични електронни пощи, за да работят от вкъщи, извън установеното работно време и/или по време на ползван от тях законоустановен отпуск. Прието е, че Р. Д. е допуснала нарушение на служебните си задължения, регламентирани в чл.21, ал.2 ЗДСл във вр.с т.V.2 (Организира и планира работата на дирекция М.) от длъжностната характеристика за длъжността „директор на дирекция в специализираната администрация на АМ, дирекция М., връчена ѝ на 15.09.2022 г. Това деяние съставлява дисциплинарно нарушение по чл.89, ал.2, т.1 ЗДСл.

3. От служебната си електронна поща R..D.@custorns.bg на 10 март 2022 г., на 9 и 19 май 2022 г., на 8 и 25 август 2022 г., на 12 октомври 2022 г., на 7 ноември 2022 г. и на 12 декември 2022 г. е изпратила 11 имейла на публични електронни пощи - K..A.D.@unicreditgroup.bg, [електронна поща], [електронна поща], [електронна поща], [електронна поща], [електронна поща], е използвала информационните масиви и ИТ активи на АМ не във връзка с дейността, осъществявана от агенцията, като по този начин е нарушила разпоредбата на т. 4.1. от ВПМИСИИААМ, утвърдени със Заповед № ЗАМ-810/2021 г. на Директора на АМ, както и раздел 3.3. „Политика за неприемлива употреба“, т. 3.3.1. „Политика. Следните действия са строго забранени, без изключения:“, ал. 3 от документа „Политика за ИТ сигурност“, утвърден със Заповед № ЗАМ-368/2010 г. на Директора на агенция „Митници“ (отм.). Деянието е

квалифицирано като нарушение на чл.24, ал.1 ЗДСл и съставлява дисциплинарно нарушение по чл.89, ал.2, т.1 ЗДСл.

4. На 15.07.2022 г., като е предоставила административна услуга под формата на консултация по смисъла на § 1, т.2, б.,„г“ от ДР на Закона за администрацията по прилагане на митническото законодателство чрез служебната си електронна поща, в отговор на имейл, изпратен на същата дата от свързано с нея лице - нейният съпруг (Д. Д. - мениджър в „Шенкер“ ЕООД), е извършила дейност в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба. Прието е, че с деянието си Р. Д. е допуснала нарушение на служебните си задължения, регламентирани в чл.21, ал.2 ЗДСл във вр.с т.V.37 - „Познава и спазва Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация и Кодекса за поведение на митническия служител“ от длъжностната характеристика за длъжността „директор на дирекция в специализираната администрация на АМ, дирекция М., връчена ѝ на 30.06.2022 г. чл.21, ал.1 ЗДСл във вр.с чл.17, ал.1, т.5 ЗМ във вр.с чл.12 КПМС, утвърден със Заповед № ЗМФ-109/09.02.2016 г. на Министъра на финансите, и чл.28 ЗДСл във вр.с чл.12 КПСДА. Това деяние съставлява дисциплинарно нарушение по чл.89, ал.2, т.1 и т.5 ЗДСл.

5. В периода от 18.06.2021 г. до 24.02.2023 г. и от 23.12.2022 г. до 24.02.2023 г. Р. Д. не е осъществила контрол по отношение на подчинените ѝ служители, на които към момента на проверката поставените от нея в АИДА задачи на 18.06.2021 г. и на 23.12.2022 г., свързани с цитираните по-горе актове, регламентиращи мрежовата и информационна сигурност на АМ, са със статус „Възложена“. Прието е, че с деянието си Р. Д. е допуснала нарушение на служебните си задължения, регламентирани в чл.21, ал.2 ЗДСл във вр.с т.V.4, предл.второ „...осъществява пряк контрол по изпълнението им“ от длъжностните характеристики за длъжността „директор на дирекция в специализираната администрация на АМ, дирекция М.. Това деяние съставлява дисциплинарно нарушение по чл.89, ал.2, т.1 ЗДСл.

Подадените от Д. възражения са обсъдени и отхвърлени. Направена е преценка за характера на нарушенията и тяхната тежест при което е наложено дисциплинарно наказание по чл.90, ал.1, т.5 ЗДСл – уволнение.

Дисциплинарнонаказващият орган (ДНО) се е произнесъл, че сроковете по чл.94, ал.1, предл.второ във вр.с ал.3 ЗДСл за налагане на дисциплинарно наказание не са изтекли. Последното е аргументирано с обстоятелството, че в периода от 20.01.2022 г. до 11.05.2023 г. Р. Д. е ползвала 57 дни платен годишен отпуск.

При така установената фактическа обстановка Съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Заповедта е връчена срещу подпис на жалбоподателката на 12.05.2023 г., а жалбата е депозирана на 25.05.2023 г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Предмет на настоящия спор е Заповед № 989/12.05.2023 г. и Съдът не се произнася инцидентно и не осъществява контрол над предходни заповеди, въвн от дисциплинарното производство, каквито са Заповед за включване на Д. в групата, Заповед за преместване на жалбоподателката поради възникнала служебна необходимост, прекратяване на сертификат за електронен подпис и пр. Съдът не обсъжда възражения извън посочения обхват на съдебна проверка.

Заповед № 989/12.05.2023 г. е издадена от Директора на агенция Митници, който е

компетентен да налага дисциплинарни наказания съгласно чл.92, ал.1 ЗДСл във вр.с чл.9 ЗМ. П. Геренски според справка от БУЛСТАТ, за периода 08.08.2022 г. до 08.06.2023 г. е заемал поста директор на АМ. Не е налице порок по чл.146, т.1 АПК.

Не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, водещи до ограничаване правото на защита на Д., противно на изложеното в жалбата. Съдът намира, че ДНО в случая е изпълнил задължението си по чл.93, ал.1 ЗДСл, като е предприел необходимите и възможни действия да предостави възможност на служителю да организира защитата си в дисциплинарното производство, а последната се е възползвала от предоставената възможност, като активно е упражнявала правото си на защита. Поради това не е налице съществено процесуално нарушение - дадени са писмени обяснения, същите подробно са обсъдени и мотивирани отхвърлени. ДНО няма задължение да възприеме тезата на лицето, по отношение на което е образувано дисциплинарно производство.

Спазени са сроковете за ангажиране на дисциплинарната отговорност на Р. Д.. Съгласно чл.94, ал.1 ЗДСл, в редакцията му към момента на уволнението, дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му, като сроковете са преклузивни, а неспазването им погасява правото на административния орган да наложи дисциплинарното наказание на провинилия се служител. Според чл.94, ал.3 ЗДСл сроковете по ал.1 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск.

Нарушението следва да се счита за открито към датата, когато всички материали по дисциплинарната преписка заедно с решението на дисциплинарния съвет бъдат предоставени на административния орган и от този момент дисциплинарният орган е задължен да направи преценката за това извършено ли е дисциплинарно нарушение и налице ли са законовите основания да материализира волята си в административен акт за налагане на дисциплинарно наказание.

Предвид изложеното нарушенията са били открити на 24.04.2023 г. Видно от положения подпис с дата и отбелязване „Запознат“, Директорът на АМ се е запознал на с материалите по дисциплинарното дело. Именно тази дата е отправната, от която се следи за сроковете по ЗДСл. Така крайната дата на която следва да се произнесе ДНО, е 24.06.2023 г. Спазен е срокът по чл.94, ал.1, предл.1 ЗДСл, предвид датата на издаване на заповедта - 12.05.2023 г.

Другата важна за случая дата е датата на извършване на нарушението.

От справка на л.251 се установява, че Р. Д. е ползвала 57 дни отпуск по чл.56, ал.1 ЗДСл (редовен платен годишен отпуск) за периода 24.03.2022 г. до 21.04.2023 г.

Видно от приетото за установено в Заповед № 989/12.05.2023 г., деянията на Д. са във времеви диапазон от 18.06.2021 г. до 24.02.2023 г.

В т.3 от Заповедта използване на информационните масиви и ИТ активи на АМ не във връзка с дейността, осъществявана от агенцията (изпратени от служебната електронна поща лични имейли) включват изпращане на имейли, като този с най-стара дата е от 10.03.2022 г. Следователно спазен е срокът по чл.94, ал.1, предл.2 във вр.с чл.3 ЗДСл предвид установеното по делото ползване на отпуск в размер на 57 дни за процесния период.

В мотивната част на Заповед № 989/12.05.2023 г. е изложено още и изпращането на имейли от 06.01.2022 г. и 20.01.2022 г., които са извън срока по чл.94, ал.1, предл.2 във вр.с чл.3 ЗДСл, но последните не са послужили като основание за ангажиране отговорността на Д..

Също така не може да се приеме, че нарушението по т.5 е извън срока за ангажиране на дисциплинарната отговорност. В случая се касае за бездействие, започнало от 18.06.2021 г. и преустановено на 23.12.2022 г. Следователно заповедта е издадена в съответствие с правилото на чл.94, ал.1 ЗДСл,

По съответствието с материалния закон съдът съобрази следното:

Спрямо Р. П. Д. е ангажирана дисциплинарна отговорност за общо 5 групи дисциплинарни нарушения, като по т.3 са обобщени общо 11 нарушения, разпределени в осем различни времеви периода. Д. е дисциплинарно наказана за цялостна деятелност, описана в процесната заповед. Така за всичките описани нарушения, при съвкупната преценка по чл.91 ЗДСл ДНО е приел, че следва да бъде наложено наказанието по чл.90, ал.1, т.5 ЗДСл – уволнение.

По т.1 е ангажирана отговорност за нарушение на чл.21, ал.2 ЗДСл във вр.с чл.24, ал.1 и чл.28 КПСДА. Твърденията са, че Д. не е изпълнила служебните си задължения като ръководител на Работната група, създадена със Заповед № ЗАМ-201/08.02.2023 г. на Директора на АМ, и чл.7, ал.2 и ал.1 КПСДА, приет с ПМС № 57 от 02.04.2020 г., и чл.9, ал.1 от Правилата за вътрешния оборот на електронни документи и документи на хартиен носител в АМ. Вследствие на това е пропуснат определеният в т.3.5. от Заповед № ЗАМ-201/08.02.2023 г. тридневен срок за произнасяне от Работната група по заявление за ползване на квота от „Лукойл Нефтохим Бургас“ АД - до 14.02.2023 г., който започва да тече от момента на приемането му.

ДНО твърди, че Д. не е предприела никакви действия за уведомяване на Директора и/или Заместник-директора на АМ за постъпилото на 10.02.2023 г. при нея заявление за ползване на квота, за завеждане на полученото заявление за ползване на квота в АИДА, или за откриване на регистрираното в АИДА заявление за ползване на квота, както и че не е свикала работната група по Заповед № ЗАМ-201, с което е нарушила служебните си задължения.

На л.341 и сл. по делото е приложена Заповед № ЗАМ-201/32-52550/08.02.2023 г. на Директора на АМ и приложение към нея, с която е създадена Работна група на ниво Ц., АМ, с ръководител Р. Д. - Директор на дирекция М., която да отговаря за управлението на квотите за обем на износа, регламентирани в чл.3м, § 7, ал.4, посочени в приложение XXXII от Регламент на Съвета (ЕС) № 833/2014.

Съгласно т.3.1. на Заповедта за целите на ползване на квотата деклараторът по смисъла на чл.5, т.15 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на съюза на митническата декларация за режим износ, подава заявление за ползване на квота по образец – приложение №2 до директора на АМ, не по-късно от 3 дни и не по-рано от 5 дни преди започване на товаренето. Съгласно т.3.3. заявлението се регистрира в деловодната система на АМ, като се прилагат сканирани копия на приложенията. Регистрираното заявление се насочва до Работната група за разглеждане, която проверява подаденото заявление и приложените документи за редовност и допустимост. В случай че се установят нередовности, ръководителят на Работната група незабавно уведомява лицето, като заявлението се счита за прието от датата на отстраняването им. Съгласно т.3.5. в срок до 3 дни от приемане на заявлението за ползване на квота, работната група се произнася по него.

Заповед № ЗАМ-201/32-52550/08.02.2023 г. е въведена във вътрешната информационна система АИДА на АМ и е адресирана до съответните ръководители, вкл. Р. Д. (л.350). Регистрирано е в АИДА отваряне на приложените документи в 10:49:16 ч и в 10:50:02 ч, на 10.02.2023 г., от което следва извод, че жалбоподателката се е запознала с коментиранията заповед. Същото се потвърждава и от дадените писмени обяснения от Д. пред инспектората по чл.46 ЗА.

Независимо от това обаче не става ясно какво е нарушението, какви са били задълженията на Д., които виновно не са били изпълнени и като цяло липсва еднозначно описание на извършеното нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. В обилната дисциплинарна преписка (доклад рег.№ 32-132638/05.04.2023 г., докладна записка рег.№ 32-152259/21.04.2023 г. и мотивите към Заповед № 989/12.05.2023 г.) не може да се установи еднозначно релевантната за спора дата – дали е 10.02 или 14.02.2023 г. Това е така, защото са налице различни твърдения в указаните документи по отношение на датите, на които е

започнало административното производство по Заявление за ползване на квота рег.№ 32-55927/10.02.2023 г., от там и сроковете за произнасяне, както и изпълнение на останалите вменени в отговорност на Д. задължения.

Така според мотивите към Заповед № 989/12.05.2023 г. заявлението за ползване на квота е подадено в Агенция „Митници“ на 10.02.2023 г. в 15:30 ч от „Лукойл Нефтохим Бургас“ АД, четиридесет минути след публикуването на интернет страницата на АМ на Заповед № ЗАМ-201/08.02.2023 г. и образеца на заявление за ползване на квота. Същото заявление за ползване на квота, ведно с приложените към него документи, е препратено от „Лукойл Нефтохим Бургас“ АД на 10.02.2023 г. в 15:51 ч и на служебната електронна поща на Р. Д..

Последното обаче не може да се приеме за редовно сезиране на Работната група по Заповед № ЗАМ-201/32-52550/08.02.2023 г., в частност на нейния ръководител Р. Д.. Действително в Заповед № ЗАМ-201/32-52550/08.02.2023 г. не са разписани подробни правила за процедиране при заявление за ползване на квоти по ЗКПОМОДРДПУ. Следователно, приложими са общите правила, разписани в Правила за вътрешния оборот на електронни документи и документи на хартиен носител в АМ (Правилата), утвърдени със Заповед № ЗАМ-506/32-82815/14.03.2022 г. Съгласно последните исканията се подават в деловодството, от там се представят за резолюция и насочване на Директора на АМ, който ги разпределя към съответните структури. В този смисъл са и т.3.1 и т.3.3. от заповедта, съгласно която деклараторът подава заявление *до Директора* на АМ, а не до друг отдел, служба или работна група. Съгласно т.3.3. заявлението се регистрира в деловодната система на АМ. Следователно едва след администрирането на заявлението от Директора на АМ към работната група следва редовното ѝ сезиране, а от там и възникват задълженията на членовете и ръководителя ѝ по Заповед № ЗАМ-201/32-52550/08.02.2023 г.

От данните по делото се установява, че на 10.02.2023 г., след получаването на служебната си електронна поща на посоченото заявление за ползване на квота, в 16:36 ч Р. Д. от своята служебна електронна поща: R..D.@customs.bg изпраща отговор до електронен адрес L..T..K@neftohim.bg с копие до електронни адреси: M..D.@customs.bg и T..T.@customs.bg със следното съдържание: „З. колега, Недопустимо е да ми изпращате по имейла документи. Съгласно заповедта документите се изпращат до директора, което означава официално с писмо, регистрирано в АИДА за разглеждане от РГ. Хубав ден!“.

В това действие Съдът не намира укоримо поведение на Д.. Същата не е била сезирана редовно със заявление за ползване на квоти, като не съществува и задължение сама да издирва, съответно да насочва постъпило в деловодството заявление към директора на АМ, още по-малко да изисква последният да го възлага а изпълнение. Последното не следва нито от Правилата за вътрешния документооборот, нито от длъжностната характеристика за длъжността Директор на дирекция в специализираната администрация на АМ, дирекция М..

Тук е мястото да се посочи още, че ДНО е приел за установено, че служителите от отдел АО, дирекция АОК към 10.02.2023 г. все още не са били запознати със Заповед № ЗАМ-201/08.02.2023 г., поради което заявление рег.№ 32- 55927/10.02.2023 г., първоначално е насочено в АИДА към адресата - Директора на АМ, а не към Работната група, каквото е изискването на т.3.3. от заповедта (последният извод отново е несъответен към нормативните документи).

На 14.02.2023 г., своевременно след узнаването за това задължение от отдел АО, дирекция АОК, подадените до този момент две заявления за ползване на квота, са насочени в АИДА към Работната група. Във връзка с насочените в АИДА към Работната група, на 14.02.2023 г., две заявления за ползване на квота - рег.№ 32-55927/10.02.2023 г. и рег.№ 32-58772/14.02.2023 г., на следващия работен ден - 15.02.2023 г., е организирана и проведена работна среща. По заявление рег.№ 32-55927/10.02.2023 г. Работната група е взела решение, обективизирано в Протокол № 1 от 15.02.2023 г., че същото е нередовно и недопустимо, и не е предмет на разглеждане в Работната група.

Работната група по Заповед № ЗАМ-201/32-52550/08.02.2023 г. се е произнесла на 15.02.2023

г., в срок. Друг е въпросът за същността на произнасянето, но последното не следва да бъде обсъждано, защото нито е предмет на спора, нито причина поради която е наложено дисциплинарното наказание.

Изхождайки от горните съображения и при липса на изрично посочване в оспорената заповед, за Съда остава неясно какво точно е било задължението, неизпълнено от Д. по чл.7, ал.2 КПСДА, относно „уведомяването на непосредствения си ръководител за проблемите, които възникват в процеса на работа“. По преписката се съдържат данни за изпращане на писма и инициране на обсъждания във връзка с прилагането на Регламент (ЕС) 2022/2474 на Съвета от 16 декември 2022г., ЗКПОМОДРДПУ и Заповед № ЗАМ-201/32-52550/08.02.2023 г.

Абсолютно неясен остава и записът в Заповед № 989/12.05.2023 г. за нарушаване на разпоредбата на чл.9, ал.1 от Правилата за вътрешния оборот на електронни документи и документи на хартиен носител в АМ. Текстът е диспозитивен и определя вида на документите (официални, електронни и пр.).

Наред с това следва да се посочи, соченото като нарушение на чл.21, ал.2 ЗДСл въобще не съответства на описаната фактическа обстановка. Според цитираната норма задълженията на държавния служител се определят в неговата длъжностна характеристика. По т.1 от оспорената заповед обаче се вменият неизпълнение на задължения по КПСДА и неизпълнение на задължения Заповед № ЗАМ-201/32-52550/08.02.2023 г., което представлява неизпълнение на задължение по чл.21, ал.1 и чл.24, ал.1 ЗДСл

Поради това Съдът намира, че по т.1 Р. Д. не е допуснала нарушение на служебните си задължения. Заповедта в тази част е неясна, липсва еднозначно посочване на време и място на извършване на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Налице е съществено процесуално нарушение, което води до нарушения на материалния закон.

По т.2 от обжалваната заповед е ангажирана отговорност за това, че служителката не е организираща работата на дирекция М. по начин служителите от дирекцията да изпълнят възложените им задачи в рамките на установеното работно време. Прието е че с това деяние Р. Д. е допуснала нарушение на служебните си задължения, регламентирани в чл.21, ал.2 ЗДСл във връзка с т.V.2 (Организира и планира работата на дирекция М.) от длъжностната характеристика за длъжността „директор на дирекция в специализираната администрация на АМ, дирекция М. - дисциплинарно нарушение по чл.89, ал.2, т.1 ЗДСл.

В процесната заповед подробно са описани случаите, при които служители, подчинени на Д., са изпълнявали служебните си задължение „от къщи“ и извън регламентираното работно време.

Организирането на работата на дирекцията е основна цел и пряко служебно задължение, присъщо на заеманата от Р. Д. ръководна длъжност „директор на дирекция в специализираната администрация на АМ, дирекция М., което трябва да се изпълнява при спазване на ЗДСл, и на издадените в АМ актове, свързани с мрежовата и информационна сигурност. Без значение са причините, поради които служителите не са изпълнявали в срок и в работно време служебните си задължения. Налице са данни, че Д. не се е справила с отговорностите и задачите на служебната позиция, която е заемала.

Неправилното (нерегламентирано) ползване на информационните масиви и ИТ активи на АМ не във връзка с дейността, осъществявана от агенцията, е развито и в останалите нарушения по т.3, т.4 и т.5.

По т.3 са установени нарушения по т.4.1. от ВПМИСИИААМ, както и на раздел 3.3. „Политика за неприемлива употреба“, т.3.3.1. „Политика. Следните действия са строго забранени, без изключения:“, ал.3 от документа „Политика за ИТ сигурност“, утвърден със Заповед № ЗАМ-368/2010 г. на Директора на АМ (отм.). В представения доклад от 19.04.2023 г. са събрани данни в тази насока. Ползването на ИТ ресурсите на АМ за кореспонденция с банка (unicredit) или търговска верига за модни стоки (mercari, aboutyou) е във от приложното поле на митническото законодателство, а от там и странично с предмета на дейност на АМ. По преписката са събрани доказателства, че Д., а и останалите подробно описани в заповедта

държавни служители, са пазарували по интернет и връщали стоки, вкл. извършвали ремонтни дейности и пр. (подробно в приложението по делото), извършвайки тези дейности от служебните имейли.

Тук следва да се обсъди и кореспонденцията между ел.адреси R..D.@customs.bg и [електронна поща], ползван от съпруга на Р. Д.. Част от същата попада в т.3 и представлява нарушение на начина на ползване извън предмета на дейност на АМ (ремонтни дейности и избор на плочки). В друга част от изложеното в заповедта се установява, че кореспонденцията е във връзка с дейността, осъществявана от АМ. Става въпрос за отговор на запитване по прилагане на митническото законодателство във връзка с въвеждане на нов тарифен номер за стока - лагерни компоненти - гривни и изчисляване на тарифна преференция за определена квота, както и възможността по чл.89 М. за предоставяне на общо обезпечение, от която могат да се възползват като подадат заявление до директора на съответната компетентна териториална дирекция. Друг е въпросът, че осъществената кореспонденция между конкретните страни представлява консултация по смисъла на § 1, т.2, б.,„г“ от ДР на ЗА, т.е. вид административна услуга осъществена между свързани лица по смисъла на § 1, т.15, б.а), предл.първо от ДР на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. Р. Д. е извършила дейност в частен интерес при изпълнение на правомощията си по служба. Следва да бъде отбелязано, че тази услуга би могло да бъде предоставена/получена в дома на съпрузите, при спокойна обстановка и без риск от подвеждане под дисциплинарна отговорност.

Съдът намира, че е налице основание за ангажиране на дисциплинарна отговорност по т.3 и т.4 от заповедта (неправилно ползване на ИТ ресурси и конфликт на интереси).

По т.5 от обжалваната заповед случаят отново касае неупражнен контрол над подчинените, а именно неследене и изпълнение на поставени задачи във връзка с информационната сигурност. Установено е, че за периода от 18.06.2021 г. до 24.02.2023 г. и от 23.12.2022 г. до 24.02.2023 г. Р. Д. не е осъществила контрол по отношение на подчинените й служители, на които към момента на проверката поставените от нея в АИДА задачи на 18.06.2021 г. и на 23.12.2022 г., свързани с цитираните по-горе актове, регламентиращи мрежовата и информационна сигурност на АМ, са със статус „Възложена“. Подчинените не са отразявали въведените изисквания за ИТ сигурност (което е и във връзка с нарушението по т.3), а Д. не е упражнила контрол. В този смисъл неоснователни са оплакванията в жалбата и писмените бележки, че Д. е следвала да борави с компютрите на служителите. Формата на контрол е достатъчно да задължи подчинените да прочетат съответните и актове и да удостоверят последното с подпис. Така с бездействието си Р. Д. е допуснала нарушение на служебните си задължения, регламентирани в чл.21, ал.2 ЗДСл във връзка с т.V.4, предл.второ „...осъществява пряк контрол по изпълнението им.“ от длъжностните характеристики за длъжността „директор на дирекция в специализираната администрация на АМ, дирекция М.. Това съставлява дисциплинарно нарушение по чл.89, ал.2, т.1 ЗДСл.

Независимо от изложеното Съдът намира, че обжалваната заповед следва да бъде отменена. Особеното в случая е, че отговорността на Д. е ангажирана за цялостната описана по-горе дейност, съответно за всичките описани нарушения е наложено едно дисциплинарното наказание, като и мотивите по чл.91 ЗДСл за така наложеното наказание по чл.90, ал.1, т.5 ЗДСл се свързват с цялостната дейност на Д.. Съдът няма възможност по реда на глава V, раздел II ЗДСл да отмени частично акта за налагане на дисциплинарно наказание или да замени наложеното наказание с по-леко. Последното би означавало Съдът да замени волята на ДНО, каквото правомощие не притежава. Ето защо оспорената заповед следва да бъде отменена изцяло като незаконосъобразна.

При този изход на делото на жалбоподателя се следват разноски. Претендиращи са 1 650.65 лв. по списък по чл.80 ГПК (л.828), за които са представени доказателства. Направено е възражение за прекомерност, което Съдът не уважава. Претендиращата сума е обоснована и съответства на фактическата и правна стойност на оказаната защита и правна помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна Заповед № 989/12.05.2023 г. на Директора на агенция "Митници", с която на Р. П. Д. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и е прекратено служебното ѝ правоотношение с Агенция митници от длъжността Директор на дирекция в специализираната администрация на АМ, дирекция "Митническа дейност и методология" в Централното митническо управление, временно преместена да изпълнява длъжността Началник на сектор "Елементи на облагане, забрани и ограничения", отдел "Митническа дейност" в ТД Митница С..

ОСЪЖДА Агенция Митници да заплати на Р. П. Д. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], разноси по делото в размер на 1 650.65 лв. (хиляда шестстотин и петдесет лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: